

N:o 91.

Af Herr J. Fahlén: Om förändradt sätt för skjutsningskyldighetens utgörande, samt om förhöjning af statsanslaget för lindring af de mest betungade skjutsstationer.

Genom Kongl. Kungörelsen angående förhöjning i legan för gästgifveri-, håll- och reservskjuts, der den efter entreprenad utgår, den 14 December 1866, är högsta entreprenad-skjutslegan bestämd till 1 R:dr 50 öre i stad och 1 R:dr 20 öre på landet, med skyldighet för skjutslagen att lemna särskildt bidrag för skjutsningens fullgörande, i händelse entreprenör icke skulle åtnöjas allenast med skjutslegan.

Till följd af ökad trafik och förhöjda pris på alla förnödenheter så väl som på arbetslöner, hafva nämnda belopp, åtminstone i vissa trakter af riket, visat sig så otillräckliga, att de bidrag, som måst lemnas af de skjutsningsskyldige, öfverskridit billighetens gränser. I en tid, då goda hästar betalas med 900 till 1,000 R:dr stycket och ett mansdagsverke gäller $2\frac{1}{2}$ till 3 R:dr, är det också ett särdeles dyrgt förlagskapital, som fordras för den, som skulle kunna åtaga sig skjuts på entreprenad, hvilket, i förening med den större risk en skjutsentreprenör löper att utan godtgörelse förlora så väl hästar som åkdon, så länge hvilken resande som helst lagligen eger att, utan ställd säkerhet, om händer hafva entreprenörens egendom, antagligen gör det alldeles omöjligt att erhålla entreprenörer, äfven med ännu större uppoffringar från skjutslagens sida. Någon annan utväg skulle knappast återstå, än att, med öfvergifvande af entreprenadsystemet, återgå till den gamla skjutsordningen; men äfven denna blefve hädanefter vida mer betungande för de skjutsningsskyldige än tillföre, ty i gamla tiden kunde en skjutslega af 50 öre milen för hvarje häst anses såsom en skälig ersättning, men numera, då häst med karl kan förtjena gällande högsta skjutslega flerdubbelt under samma tid som åtgår för utgörande af en mils skjuts med hemkörning och hästens hvilande, finge den skjutsande vidkännas en känbar förlust, som icke kan anses annat än obillig.

Till undanrödjande af denna obillighet vågar jag vördsamt föreslå,

- 1:o) att skjutsningsbestyret öfver allt, der sådant visar sig nödigt eller eljest låter sig göra, anordnas i enlighet med hvad i 5 mom. af ofvan nämnda Kongl. Kungörelse angående ny skjutsinrättning å farväg samt vid jernvägs- och kanalstation stadgas, på det sätt, att skjutsningsskyldighetens utgörande efter entreprenadauktion uppdrages åt den, som erbjuder sig att för minsta lega, efter mil räknadt, dock ej öfverstigande två kronor utom vagnslega för häst per mil, befordra resande; och
- 2:o) att statsanslaget för lindring af de mest betungade skjutsstationer höjes till tvåhundrafemtio tusen kronor.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

J. Fahlén.
